क्वि *u. (älter)* **क्वी** *f.* Fell, Haut, Teint, Farbe, Schönheit, Glanz.

क्ष्ा, क्षाति zerschneiden; *p.p.* **क्षात** *u.* **क्षित.** **अव** abziehen, schinden. **प्र** schröpfen; *p.p.* **प्रक्षित.**

1. **क्षाग** *m.* Bock.

2. **क्षाग** *Adj.* Bocks-.

क्षागल = *vor.* 1. *u.* 2.

क्षात्र *m.* Schüler. *Abstr.* **°ता** *f.*

क्षादक verdeckend, verhüllend.

क्षादन *n.* Bedeckung, Hülle, Schleier.

क्षादिन् (—°) = **क्षादक.**

क्षान्दस, *f.* ई vedisch, archaistisch; metrisch.

क्षान्दोग्य *u.* **°ब्राह्मन** *n. T. eines Brâhmaṇa.*

क्षान्दोग्योपनिषद् *f. T. einer Upanishad.*

क्षाय beschattend; *f.* **आ** Schatten, Abbild (*auch personif.*), Glanz, Farbe, Schönheit; Schirm, Schutz; Übersetzung (*aus dem Prâkrit ins Sanskrit*).

क्षायातरु *u.* **क्षायाद्रुम** *m.* ein schattiger Baum.

क्षायाद्वितीय Schatten werfend (*eig.* den Sch. als zweiten *d. i.* als Begleiter habend).

क्षायानाटक *n.* Art Schauspiel (*rh.*).

क्षायामय schattenartig.

क्षायावन्त् schattig.

क्षायासंज्ञा *f.* die Châyâ- (*d. i. das Abbild der S. als*) Saṃjñâ.

क्षालिक्य *n.* Art Gesang.

क्षिक्कर *m.* Art Tier.

क्षिक्का *f.* das Niesen.

क्षिक्कार *m.* Art Antilope.

क्षित *s.* **क्ष्ा.**

1. **क्षिद्, क्षिनत्ति, क्षिन्ते (क्षिन्दति)** abschneiden, abhauen, spalten, einschlagen (*ein Loch*), abreifsen, abnagen, trennen, ablösen, unterbrechen, vernichten, zerstören, tilgen (*eine Schuld*). *Pass.* zerbrechen, zerreifsen, verschwinden; *p.p.* **क्षिन्न.** *Caus.* **क्षेदयति** abschneiden, abhauen (lassen). **अन्तर्** abschneiden. **अव** *p.p.* unterbrochen; begrenzt, eingeschlossen von (—°), bestimmt. **उद्** ausschneiden, vertreiben, ausrotten, vernichten. *Pass.* ausgehen, mangeln. **परि** rings beschneiden, abgrenzen, genau bestimmen, beurteilen, erkennen. **वि** zerreifsen, spalten, trennen, unterbrechen; *p.p.* **विक्षिन्न** unterbrochen, getrennt, geteilt, vertilgt. **सम्** abschneiden, spalten.

2. **क्षिद्** abschneidend, spaltend, vernichtend (—°); *f.* das Abschneiden, Vernichten.

क्षिदुर leicht reifsend, vergehend; vernichtend (—°).

क्षिद्र zerrissen, durchlöchert; *n.* Loch, Öffnung, Zugang, Eintritt; Lücke, schwache Stelle, Gebrechen, Blöfse. *Abstr.* **क्षिद्रता** *f.*

क्षिद्रय, °यति durchlöchern; *p.p.* **क्षिद्रित.**

क्षिद्रिन् löcherig, hohl.

क्षिन्न *s.* 1. **क्षिद्.**

क्षिन्नमूल an der Wurzel abgeschnitten.

क्षुक्षु *m.* Art Tier.

क्षुक्षुन्दर *u.* **°रि** *m.* Moschusratte.

क्षुक्षुन्दर *m.*, **°री** *f. dass.*

क्षुट *u.* **क्षुड्, *Caus.* क्षोडयति, *p.p.* क्षोटित** abgeschnitten.

क्षुबुक *n.* Kinn.

क्षुर्, क्षुरयति (क्षोरयति) bestreuen, überziehen; *p.p.* **क्षुरित** überzogen, bedeckt mit (*Instr. o.* —°). **वि** *dass.*

क्षुरिका *u.* **क्षूरिका** *f.* Messer.

क्षेक gewandt, verschmitzt.

क्षेकोक्ति *f.* gewandte, doppelsinnige Rede.

क्षेत्तर् *m.* Abschneider, Spalter.

क्षेत्तव्य abzuschneiden, zu spalten.

क्षेद *m.* Abhauer (—°); Schnitt, Abschnitt (*concr. u. abstr.*), Stück, Teil; Absonderung, Entscheidung, Trennung, Vernichtung, Tilgung, Verlust, Schwund, Mangel.

क्षेदक (—°) abschneidend.

क्षेदन zerschneidend, spaltend, tilgend; *n.* das Schneiden, Abschneiden, Abhauen, Zerbrechen, Vernichten, Entfernen.

क्षेदनीय = **क्षेत्तव्य.**

क्षेदि *s.* 1. **क्षिद्.**

क्षेदिन् = **क्षेदक.**